

آملی اصفهانی، ابراهیم بن حسین بن محمد حسینی
مرعشی. (وف ۱۰۹۸ ق)، محدث، فقیه، اصولی، متکلم و
شاعر. نزد پدرش، خلیفه سلطان، که از علما و دانشمندان
بنام عهد خویش بود، تلمذ کرد. وی تعلیقات و حواشی
بسیاری بر کتابهای فقهی و کلامی و اصولی نوشت که بهترین
آنها حاشیه‌ای بر «شرح لمعه»، تا کتاب طهارت، است. او
همچنین حواشی متفرقه‌ای بر کتاب «المدارک» نوشته که از
آنها گستره فکر و اندیشه و دقت نظر و حسن سلیقه او پدیدار
است. وی با اینکه در سه سالگی بینایی خود را از دست
داده بود با پشتکار و جدیت به دنبال دانش رقت و بر بسیاری
از صاحبان دیده تفوق یافت.

اعیان‌الشیعه (۲/ ۱۳۵-۱۳۶)، ریاض‌العلماء (۲/ ۵۳)،
طبقات اعلام‌الشیعه (قرن ۱۱ / ۲-۱)، معجم‌المؤلفین (۱/
۲۴).